

VII. Kolmas käsitys.

— Tässä kolmannessa käsityssä on huomata mitäkin muutoksia suomenlaaksossa. Ainaa on viimeisen lause 37:nnessä sähköessä: „se on lähtöisin ^{vilpi} jaheesta”, joka vanhassa käännökssessä kuului: „se on pahasta”.

— Ja sekin muutos on vain muodollinen. Alkutekstein sanat ek tue poneeruu estin merkitsevät „se on lähtöisin pahasta”, sillä poneeros on „paha”. Mutta koska poneeros-sanaa käytetään khreestos-sanan vastakohtana ja khreestos merkitsee „hyvä”, kunnon, rukeliäisen, vilpintöä, totuuden mukaista, ^{tässä kohdella} suomentaa „vilpista”, valheesta, peitoksesta, kun on kysymys sanoista ja puheesta.

— Kuinka myt vikain käsitteille tämän Jeesuksen kolmannen käsitys? Kieltääkö hän valanteon?

— Selvin sanoin. Niin ovat kreikkalaiset y.m. lähetöt, joilla onko koettaneet Jeesusta seurata, sen ymmärtäneetkin. Miltä muut voisivat merkitä sanat „alkaa ensikääni sannoko”?

— Mutta koko meidän yhteiskuntamme on valoille rakennettu, virkavaloiille, sotilasvaloille j. n. e.

— Ei Jeesus puhukaan „koko yhteiskunnasta” olin puhua niistä ja niille, joilla lähtevät häntä seuraata. Minkä tahden luulette, että ensimäisiä kristityitä valloittivat Rooman valtakunnassa? Senkō tahden etti he uskoivat riistämällä Jumalaan? Rooman valtakunnassa valitti

uskonvirpauks, sielli olo rinnakkain mitä erilaisempia uskon-
toja ja jumalanpalvelusmuotoja. Uusi uskon ja palvontaan
muoto ei ollut valtiola häärinnyt. Ensimmäiseksi krist-
tyitä vainottui, sentähden etta he olivat ^{kätkö} tosi kristit-
tyjä, joita yrityivät seurata jeesuusta ja toteuttaa
maan päättä laivasten valtakunnan elämää. Heitä
vainottui ja ahdistettiin valtakunnan turvalikkisuus-
delle varallisiaan, sentähden etta he kieltyivät
valaa tekemästä Rooman lippuille, n. v. sacramentum
eli "lippuvalas", kieltyivät sotapalveluksesta ja
uskollisvesivalasta keisarille j. n. e. Heitä vainot-
tiin, sentähden etta toteuttivat käytännössä uuden,
ennen kuulumattoman uskonsa, joka järkytti
maailman järjestystä ~~perustekni~~ myötä.

— Tämä on ihmeellistä, mutte samalla ih-
meellisen salaiseenva ja selvittävää. Nyt saan peräti
uuden ja kiintosan kuvan ensimäisistä kristityistä.
En tarjoa, etta ymmärtäisiin tai hyväksyisiin heidän
periaatteitaan joka kohdessa, mutte tarkein erityis-
täkin mitä nielenkiintoisin ilmo historiassa. Noin,
mutta puhuaksemme periaatteellisesti kolmannesta
kaikista en ymmärrä, mitä jeesuksella on valunteko-
vistaan. Sehän on muodollinen asia.

— Ei min kaan muodollinen. Se joka oiken-
des tämä puhuvansa toki, saattaa näuraa tyhjälle
muotomenolle — hänhan joka tapauksessa ^{sotilas} puhuu mitä
puhuu. Mutta virkamies, pappi, lääkäri, joka valaa
lehdistään sitoutuu noudattamaan virkatoimissaan
määrättyjä sääntöjä ja objeita, hän ei voi olla peittapuo-
linen valansa suhteen. Kuta rehellisempia ja tunnollis-

101)
sempsi hän on ihmisenä, sitä todellisempia ei jääkytä.
vampi on hanelle hänen valansa.

— Mutta hänen valansa koskee asioita, joita
hän luomostaan muihinkin noudattaisi. Se tähden
~~Se on meodollinen~~ — ~~kun on puhu ihmisenä, jotta eivät ole kristityt~~ — olla kyllä ~~Harve~~ se johtaa ~~valta~~
~~tästä~~ ristiruutau. Valista kuitenkin. Eräs ~~valta~~
pappi, joka oli kadottanut uskonsa helvettiin, ihuisen
kendotukseen y.m. kidon dogmeihin, mutta sen sijaan
omaksunut uskon jälleen syntyniseen, oli vihdoin loj-
tumastaan valosta hattivissaan ja olisi niin mie-
lellään saarnannut siitä toisille, mutta ~~pappis~~
~~valtona~~ takia ei uskallanut. Hän olisi ~~oottaa~~
~~nyyt~~ virkaa ja — niukkuu hän sanoi: „Nille sit-
tei elään perhettäni, kuu en muuhunkaan am-
mattiin kykene?“

— Tuommoisista ristiruidoista ko Jeesus
tahtoo pelastaa seuraajiaan?

— Kyllä niinkin, vaikka kashyllä itsessään
on toinen tahtokohta.

— Mihä?

— Se etta ihmisen on henkilöntona itse-
näinen ja vapaa; hämea ei pidä sitoa itsään ^{toisen} (orjaksi,
~~edelleen~~ ~~tarvella~~ ~~oikealla~~ ~~monelle~~, tulevaisuuteen nä-
den, vaan aina sailyttää omatuntoura vapana ja puh-
taana. Nii on Jeesus neuvoon ^{opettajaksi} illeen, tauris-
ten vallakuntaan pyrkijöille.

— Eiko ihmisen voi luoda mitään, ei itseellään?

— ~~Äsä~~ Vapaaehtoimen iloinen lupaus, joka
ain edellyttää, että voi syntyi esteitä, jotka tekevät huu-

luonnonlinen

pauksien taajtämisen mahdottomaksi, on ~~oikeutta~~ ihmisten herken. Mutta motellavampi ihmisen ^{on} sitä tyytöllisemmin hän pitää lupauksensa. Sanasti mesta, sarvesta hirkkä. Mutta lupaus ei ole vala. Valassa valenteli ja luopua vapaudestaan ja luovutta vallan itsensä yli toiselle. Lupaus on sitä, mitä Jeesus tekoittee ~~hän~~!

~~Täki on velkuisi toinen? Joko se ole kumivat? Ei se ole minua olla iloinen lupaus, jonka saan jättää tyytämättä etteiden eloaantressa. Jokainen velkulinne voisi mäkiuppaivänä sanota, ettei hanella ole rahaa. Mutta hän on yhtä hyvin kumivalen tehnyt rakoitettu niin järjestämään ettei hanella on mäkiuppaivän ja hetkeittä järjestämässä yli. Tällä en kielletä sitä tosieläkkiä, mutta hän on yhtä hyvin kumivalen tehnyt rakoitettu niin järjestämään ettei hanella on mäkiuppaivän ja hetkeittä järjestämässä yli.~~

~~— Tietysti, eihä velka kuitenkaan ole vala. Velka, vapaaehtoisesti tähysty, on iloinen lupaus. Hän on kohtainen ei voi vastata velkulinse omaisuutensa. Päinvastoin hänellä oman tuontonsa riemutsee, kun velka on suhsettu. Ja mykyä, jolla ei enää ole järjetöntä velkuvanketta, ei velkulinne bioventti toiselle vallan itsensä ~~ja~~, vaan ain vastaan omaläbi suutensa ja tulojensa yli. Tällä en kielletä sitä tosieläkkiä, ettei Jeesuksen seuraajan on päässä "tulla omillaan toimeen" ja ettei velkoja tekematta, sillä velka on joka lupauksessa tulevaisuden asia, joka ei ~~ole~~ aiheuttaa surua ei airossa taka velkiselle, vaan vähän enemmän sille, joka on rahojen taka velkiselle, koska meillä ihmisiillä ei ole varmaa tapposelle ashtonit, mutta Jeesus ei suorastaan ~~ei~~ esimiehetiltaa tulevaisudesta. ~~Minä, de seper ex parte, nimiini istutti, seuranta tuleva josta joutuu tietysti tarkoituksen mukaan tarkoittaa~~~~

~~— Ete vähän sanonut mitään siitä, voiko ihmisen tehdä lupauksi itselleen.~~

~~— Miksi hän ei voisi? Se on jokaisen oman tuon mukavaistavissa. Mutta lupaus on tietysti tehtävä ~~ja~~ ~~ja~~ korkeammalle itselle, joka ei viedä mitään omaisuutensa, s-o itsään vastaista. Kaikki hypät päätohsemme ovat lupauksia. Meidän on vain ~~haluttu~~ pidettävä huolta siitä, ettei myös neudatamme päätohsemme, etteivät tyhjiä~~

toselle swulla

danodhaan : van olhoon teidza puheenne : nii, nii, ci, ci. Mika suta "yli on, se on lachtoisuu vilpiisti!"

ravunneet lupauksemme kivittäisi hetämme helvettiin,
 Kuten sanotaan. Jos hei ihmisen opip ~~oikeaan~~^{oikeaan "uskollinen"} sanan
~~pienes~~^{pienes} lupauksessa ~~on~~^{on} ei ~~saata~~^{ei} saata uskoaa hänelle
~~lupauksessa~~^{lupauksessa} tehtäviä. ~~lupauksessa~~^{lupauksessa} elämä valoineen ja lu-
 paiksineen on koulua maailman ihmisille: siellä
 he oppivat pitämään sanansa ja suorittamaan velvol-
 lisuuksiaan. Kun ihmisen tullee kristityksi ja alkaa
 seurata Jeesusti, muuttuu elämä hänelle kouluksi,
 jossa hän oppii pitämään ~~sanansa itselleen~~^{sananomaton}, omia hyviä
 oikeuksiaan ja lupauksiaan; ~~ja~~^{ja} myöhemmin hän sillekin
 tullaan sanottavaan ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan}
~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan} ~~oikeaan~~^{oikeaan}
 puuhänelle uskottuista jumalallisia tehtäviä.

→ Tarkoittaakö kolmas lasky yksimoraan va-
 lantekon? Minusta tuntuu, niihin loppusanoissa julosi
 joitain neuvoa puhua ^{uusiseen} suhteeseen yleensä.

— Nämä ~~puhe~~ minunkin mielestani. Me ihmi-
 set kyttämme kieltämme väriin sanomattomassa mää-
 rässä. Me puhumme pahaa ja vielä enemmän puhun-
 me turhaa. Ja Jeesus sanos toisessa paikassa, että ~~ei~~^{ei}
 min edes saamme viedä joka turhista sanasta. Hän
 ei ihailtu jarrittelua ~~cilla~~^{cilla} suunsoittoa. Samoinen oli
 ihmiselle alentavaa. Puhelyhy oli ihmisen sitä vuo-
 ten, että ^{han} totuuden tunnustaisi, kuten Jeesus sanoi it-
 sestään. Ja totuuden julistajalle on vähennemisen kyky
 ensimmäisen vuotimus. Joka ei osaa viedä oikealle apulle,
 ei osaa tottakaan puhua aikanaan. Rehellisyys ei ed-
 lyty, että kaikki mitä tiedämme, siinä olisi hielen ~~oikeassa~~^{oikeassa}. To-
 den puhujat, ^{ei oikeasti} harwasanaisia jokapäiväisessä elämä-
 ssä. Seinähdien Jeesuksen neuvo opetuslapsilleen oli iku-
 hu vähä, mutta puhu totta."